

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

เราไปเอาน้ำใจเขา

(มากราบขอขมาหลวงตาค่ะ ไม่อยากตกนรก) นั้นชิมากราบหลวงตาไม่อยากตกนรก ให้ทำบุญให้ทานไปเรื่อย ๆ นะ (ขอขมาที่เคยพูดล่วงเกินหลวงตาไว้เจ้าค่ะ ขอขมาเจ้าค่ะ) ล่วงเกินแต่เมื่อไร (นานมาแล้วเจ้าค่ะ) นานมาแล้ว เออ เราก็ให้อภัยโทษนานมาแล้วเหมือนกัน เอาละ ๆ อยู่ภูเก็ต ภูเก็ตนี้เราก็เคยไปแต่ไม่ได้เที่ยวทั่วถึง ไปกิจธุระปั๊บปั๊บค้างคืนเดียว ไปพักวัดหลังศาลหรืออะไร ไม่ได้เข้าตัวภูเก็ต ไม่ได้เที่ยว พังงาก็ผ่านเท่านั้น พังงาเป็นเมืองเล็ก ๆ ภูเก็ตเมืองใหญ่อยู่

เออ ภูเก็ตนี้ ท่านมหาอะไรลืมนแล้วแหละ ท่านเคยมาอยู่วัดโศการาม สักเดี๋ยวกี่ระลึกได้ ท่านคงจะแก่มากแล้ว ท่านมหาอะไรน้ำ ท่านอยู่ภูเก็ต ดูว่าท่านเป็นคนภูเก็ตด้วยนะ เราไปภูเก็ตเราไปพักวัดท่านละ ท่านมหาเนียม ไปพักกับท่านที่ภูเก็ต พอเห็นเราไปท่านรู้สึกตื่นเต้นมากนะ ท่านมหาเนียมแต่ก่อนอยู่ด้วยกัน ไปพักที่วัดโศการามท่านอยู่ที่นั่นเป็นเวลานาน ๆ หรือได้จำพรรษาก็ไม่ทราบ อยู่นั่นเป็นประจำ แต่เราเข้าออก ๆ วัดโศการาม คู้กันมาตั้งแต่นั้น

ทีนี้เวลาเราไปภูเก็ตท่านรู้สึกท่านตื่นเต้นมาก ไปบอกประชาชนญาติโยมให้มาฟังเทศน์เรา เราอยู่นอก ๆ นะ หลังศาลนอกเมืองนั่น ท่านยังอุตส่าห์ให้ญาติโยมมาฟังเทศน์เรา ดูอาการตั้งแต่แรกพอไปเจอเข้าก็รู้สึกว่าท่านตื่นเต้นมาก แต่เราไม่ได้คิดว่าท่านจะชวนประชาชนมาฟังเทศน์ พอคำเข้ามานี้เต็มหมดนะ ท่านไปบอกเขา ท่านรู้สึกตื่นเต้นมาก ดีใจตื่นเต้นมาก แต่ไม่ได้คิดว่าท่านจะไปชวนประชาชนมาฟังเทศน์ แต่ประชาชนก็มา พอคำแน่นเต็มหมดเลยนะที่วัดหลังศาลนอกตัวเมือง ท่านอาจารย์เทศก์ที่เคยไปอยู่ที่หลังศาลนั้นละ ท่านอาจารย์เทศก์มาจากวัดหลังศาลตินเขา

เราไม่ได้เที่ยวทั่วถึง ไม่ได้เข้าตัวเมืองภูเก็ตเลย เราไปธุระ ไม่ใช่จะไปเที่ยวธรรมดา ไปธุระ เราก็ไปพักอยู่วัดหลังศาล พอฉันเสร็จแล้วย้อนกลับมาทางพังงา คือไปทางด้านตะวันออกกลับทางด้านตะวันตกนั้นแหละ เราจำไม่ได้นะ ไปทางด้านตะวันออกเวลาขากลับมาทางจังหวัดอะไรเล็ก ๆ ทำอำเภอยู่ทางด้านตะวันตก มีป่ามีเขาดี ก็ดูไปหนเดียวหรือสองหนนะ ไปที่โรมันก็ไม่ได้ไปตามอัยยาศัยเจ้าของนะ ไปผูกมัดกันด้วยการนิมนต์เวลาอะไรยุ่งไปหมด

เช่นอย่างไปเขากง แนะ เขากงก็พวกกระทรวงมหาดไทยละไปเที่ยวกว้านเอาพระองค์ที่เขาว่ามีชื่อเสียงนั้นละไป เราก็พลอยมีชื่อเสียงกับเขาก็ไปจังหวัดภูเก็ต เขานิมนต์แต่ครูบาอาจารย์มีชื่อเสียงขลัง ๆ ดัง ๆ นั้นละ เราก็เลยพลอยขลังด้วยตั้งด้วยไปที่

ภูเก็ต เขากงหรืออะไรเขานิมนต์ไปในงานพิธีอะไร ก็เกรงใจ คนเราก็ได้มองหน้ามองตากันเราก็เลยอุตส่าห์ไปให้ ถ้าธรรมดาไม่ไป ไปพักอยู่ที่นราธิวาสสองสามคืน จากนั้นนราธิวาสไปเขากงที่ในงานเขา ไปพักสองคืนเท่านั้น ไม่ได้ท่องเที่ยวที่ไหนเลย เราไปพักอยู่วัดประชาภิรมย์ เรายังไม่ลืมนะ

เขานิมนต์ครูบาอาจารย์ไปแล้วหน้าห้องเขาติดๆ อาจารย์ไหน จังหวัดอะไรๆ หน้าห้องๆ ตื่นเข้ามาพบกราชการ มีครูเป็นหัวหน้ามาจัดสำหรับๆ วางหน้าห้องๆ พระท่านมาท่านก็ฉันทตามที่เขาจัดให้ คือมาวางไว้ที่หน้าห้องๆ แก้อียาวๆ วางๆ เป็นห้องๆ เพราะพระหลายองค์ เราออกจากห้องมาเขาจัดมาไว้เรียบร้อยแล้ว พันปากสุนัข เขาจัดไว้เรียบร้อยไม่มีอะไรไปทำลายได้ สูงๆ จัดเป็นห้องๆ ครูเป็นหัวหน้า แต่เราไปบิณฑบาต พระทั้งหลายท่านไม่ได้ไป ไปแต่เราองค์เดียว ออกมาแล้วเราก็ออกบิณฑบาตเข้าไปในตัวเมือง

ไม่ใช่ไม้ ไม่ได้คุณนะคือเราพูดตามความสัตย์ความจริง พันโทวีระ เรายังจำชื่อแก่ได้ พันโทวีระเป็นหัวหน้า ต.ม.อยู่ที่นราธิวาส ก็แก่พูดเอง แกมยีนอยู่กับลูกสาวสองคนยื่นใส่บาตร ที่มาใส่บาตรก็สิ่งทีเดียวสิ่งลูก บอกว่าพ่อจะมาใส่บาตรด้วย ไม่ทราบเป็นอย่างไรวันนี้พ่ออยากใส่บาตรเป็นกำลัง มันน่าคิดอยู่นะ แปลกๆ อยู่ คือแต่ก่อนมอบให้ลูกสาวสองคนใส่บาตรทำหน้าที่แทนพ่อ ใส่บาตรเป็นประจำทุกวัน พระมาบิณฑบาต มีโต๊ะยาวแล้วก็ใส่บาตรทุกวันๆ พระมาบิณฑบาต และมอบให้ลูกสาวเจ้าของก็ไม่ไป

แต่วันนั้นมันเป็นอย่างไร พูดตรงๆ เลย แก่พูดด้วยความตื่นเต้นตืออกดีใจว่าหมดหวังแล้วทำไมมาเจอความหวังอีก แก่ว่าอย่างนั้นนะ คือความหวังนั้นหมายความว่าแก่เป็น ต.ม.อยู่ที่หนองคาย แล้วมาหาเราไม่ได้ รถมาติดตายมาไม่ได้ ถ้าเป็นหน้าฝนแต่ก่อนไม่มีถนนก็มาติดตมติดโคลน แก่มาสองหนไม่สำเร็จ ว่าอย่างนั้นนะ โอ๊ย เรายังไม่มีวาสนาละ แล้วถูกย้ายไปอุบล ยิ่งแล้วใหญ่แหละ แก่ที่ไม่มีวาสนา มากราบท่านสองหนไม่ได้กราบ เข้ามานี้เข้าไม่ได้ รถหน้าแล้งติดทราย หน้าฝนติดโคลน

พูดแล้วน้ำตารวงนะ แก่พอใจ แก่ว่าแก่หมดหวัง ตั้งใจจะมากราบเราหลายหนไม่สมหวัง นุ่นย้ายไปอุบลก็ยิ่งแล้วละที่นี้ ที่นี้ฟ้าตกลงนราธิวาสหมดเลย แก่ว่านะ แก่บอกว่าหมดหวังเลย แก่พูดตรงๆ เลย อยู่ๆ มาเจอจนได้ แล้วก็บันดลบันดาล นี่สำคัญตรงนี้ พอกกลางคืนบอกลูก วันนี้พ่ออยากใส่บาตรเป็นกำลัง ไม่ทราบเป็นอย่างไร พ่อจะไปใส่บาตร ถึงเวลาให้มาบอกพ่อ แต่ก่อนสั่งลูกสาวใส่บาตรแทน

พอตอนเช้า เราพักอยู่วัดประชาภิรมย์.เขานำอาหารมาวางบนโต๊ะๆ พระท่านก็ออกมาฉันทของท่าน แต่เราออกบิณฑบาต แก่พูดแปลกๆ ไม่ใช่คุณ พูดตามความรู้สึกที่

ได้รู้ได้เห็น ที่แกพูดให้ฟัง เราไปของเรองค์เดียวแหละไปบิณฑบาตในเมือง พวกพระทั้งหลายที่ถูกนิมนต์ไปท่านไม่ได้ไปแหละ ท่านออกมาเขาก็จัดสำรับมาวางไว้เรียบร้อยหมดแล้ว ของเราก็มี แต่เราไม่ฉันเราไปของเรา พอไปมันบันดลบันดาล แกว่ามันไม่เคยเป็น จิตมันไปถึงกันได้อย่างไร น่าคิดอยู่นะ วันพรุ่งนี้พ่อจะใส่บาตรนะลูก พ่ออยากใส่บาตรเป็นกำลัง ไม่ทราบเป็นอย่างไร คือตามธรรมดาตามอบให้ลูกสาวทำงานแทน ไม่เคยไปใส่ แต่วันนั้นพ่ออยากใส่บาตรเต็มกำลัง วันพรุ่งนี้เช้าถึงเวลาแล้วให้มาบอกพ่อ จะลงไปใส่บาตร พ่ออยากใส่บาตรมากวันนี้ ว่าอย่างนั้นนะ

พอดีเราก็พักอยู่วัดประชาภิรมย์ ถึงเวลาเราก็ออกเดินมา มององค์เดียวแหละ พระทั้งหลายท่านไม่ไป เราบิณฑบาตของเราเข้าไปในเมือง พอเข้ามาแกก็ดู โอ้ นั่นพระมาแล้ว มาแกก็ดู นี่แกพูดเอง วันนั้นแกบริการตลอด ตั้งแต่เราไปถึงที่แกพอออกพอใจมาก คือแกมาหาเราที่หนองคายก็ไม่พบ ไปอุบลก็ยังไม่เจอ ฟาดลงนราธิวาสหมดหวัง มาหาเราสองหนไม่พบ นี่ละที่แกดีใจมาก ทำไมมันมาสมหวังเอาบ้านแกบ้านสุดท้าย หมดหวังแล้วมาเจอจนได้ ว่าอย่างนั้นนะ

ที่นี้แกก็บอกลูกสาวแก นี่ดูซิลูก พระองค์นี้บิณฑบาตไม่ใช่พระแถวนี้ นะ ไม่รู้ว่า เป็นเรา แกไม่รู้ แกบอกดูซิลูก พระองค์นี้เดินบิณฑบาต แหม สง่างามนะลูก พูดกับลูก ว่าอย่างนั้นนะ ดูซิท่านเดินบิณฑบาต ดูท่าทางอากัปภิกขัยของท่าน เราไปองค์เดียว แกก็มายืนรอใส่บาตร เพราะกลางคืนแกบอกแกอยากใส่บาตรเป็นกำลัง นี่มันหนุอะไรไม่รู้ นะ แกอยากใส่บาตรวันเดียวเท่านั้นละ นอกนั้นแกมอบให้ลูกเป็นภาระหมดเลย วันนี้พ่ออยากใส่บาตรเป็นกำลัง ก็ลงไป ดูซิลูก ดูพระองค์นี้เดินบิณฑบาต ดูท่าทางกิริยาอาการความสำรวมระวังนี้สวยงามมากนะลูก ไม่ใช่พระในเมืองนี้ ดูซิลูกเรื่อย บอกให้ลูกดูเรื่อย

แกใส่บาตรไม่ใช่บ่อยๆ นะ ดูว่าพระจะมาหลายองค์อยู่ เพราะแกไม่รู้เราไป แต่พวกข้าวใส่บาตรก็เต็ม อาหารใส่บาตรเป็นหมกเป็นห่อเต็มเลย แสดงว่ามีพระมาหลายองค์อยู่ พอเห็นเราแล้วปั๊บเลยทีเดียว ใส่บาตรถามเสียก่อนว่า..ยังไม่เคยเห็นเรานี้ นะ ท่านมาจากไหน แกบอกแกดูตั้งแต่เดินบิณฑบาตมา ก็มาคนเดียวบิณฑบาตคนเดียวจะเตะนั้นนี่มาเป็นบ้ำอย่างไร ก็มาธรรมดาเหมือนพระทั้งหลายบิณฑบาตนั้นแหละ แกหากพูดกับลูกสาวแก พอมาแล้วก็ถาม พอว่าเป็นเราเท่านั้นละ โอ้ ทันทึเลย ก็มกราบปั๊บแล้วใส่บาตร ใส่เท่าไรไม่พอ ฟาดหมดเลย เอาหมดเลย สมหวังๆ หมดหวังแล้วมาตคนราธิวาส แล้วทำไมมาเจอเอาจนได้ ดีใจ ทั้งกราบทั้งอะไรเสียก่อนนะแล้วใส่บาตร

หมดเลยนะนั่น ที่เอาไปไม่ได้หมดเลย บอกว่าให้ใส่พระองค์อื่นบ้าง ไม่เป็นไรๆ ใส่หมดเลย ใส่หมดแล้วก็จะทำอะไรก็มันเต็มแล้วนี่ แล้วบ้านข้างหน้าเขาก็รอ ตกลงไปบ้านข้างหน้า ไม่ได้เข้าในเมืองนะ ไปบ้านนี้แล้วไปบ้านข้างหน้า อันนี้มันก็เต็มแล้ว แกก็หาอะไรมาเท ไปนี่แกก็ตามไปอีก ขึ้นรถไป ไปก็ตามไปอีก ใส่แล้วก็เทแล้วกลับเลย มันเต็มหมดแล้วจะว่าอย่างไร วันนั้นบริการทั้งวันเลยไม่ไปไหน แกเป็นหัวหน้า ต.ม. มอบภาระให้ลูกหมด แกเอารถมาบริการทั้งวันเลย

เราไม่เคยเห็นผู้ชายร้องไห้ นะ น้ำตาพังเลยทีเดียว วันนั้นอยู่กับเราทั้งวัน บอกให้ไปไหนไม่ไป สั่งลูกน้องหมดแล้ว ว่าอย่างนั้น วันนี้จะบริการท่าน มันสมหวังแล้ว บริการทั้งวัน พาไปเที่ยวนู่นเที่ยวนี่ เราก็ไม่อยากไป แกก็ทางนู่นดินะ ทางนั้นดินะ ที่นั่นดินะ แกชวนอยากให้เราไป เราไม่อยากไป ก็เห็นหมดแล้วทั้งแผ่นดินไทย แต่ก็ไปเพื่อเอาน้ำใจแก แกก็บริการทั้งวันเลย ขากลับมาละที่นี้ ขากลับมาเขาถวายไทยทาน โอ้ย กองพะเนิน ไม่ใช่บ่อยๆ นะ กระทรวงมหาดไทยละเขานิมนต์ไป ไปทางราชการ

พอมาแล้วถามพระวัดนี้มีกี่คณะ เราให้ไปถามดูเรียบร้อยแล้วมาบอกเรา พอบอกว่ามีเท่านั้นๆ เราก็จัดของมากต่อมากของเต็ม เราก็จัดแยกแยะๆ เอาไปครบทุกคณะ อ้าว แล้วท่านไม่เอาเหรอ โอ้ย ไม่เอาแล้ว เราเอาบุญแล้วพอ บุญนี้เบา ทำท่าว่าอย่างนั้นละ บุญนี้เบา โอ้ย แล้วกัน ที่นี้เวลาจะลาแกกลับมานี้ร้องไห้ นะ ก้มลงน้ำตาพังทีเดียว แกพอกพอใจ แกหมดหวังแล้วก็มาพบ ชื่อพันโทวีระ แกเป็นหัวหน้า ต.ม. อยู่ ที่นั่น นี่พูดถึงเรื่องไปในราธิวาส จากนั้นก็ลาแกมา ก็เลยไม่พบกันจนกระทั่งปานนี้ แกคงเกษียณไปนานแล้วแหละ ไม่พบกันอีกเลย จำได้ว่าพันโทวีระ

ไปพักนราธิวาสก็ไปในงานเขาเสีย ไม่ได้ไปเที่ยวชอกแซก ก็มีตั้งแต่รถนี้ละพาไป ชอกแซกไป รถคันนี้พาไปหมด ไปที่ไหนที่นั่นดีครับ ที่นั่นเป็นอย่างนั้น ที่นี้เป็นอย่างนี้ ชวนไป เราชี้เกี่ยจะตาย แต่ก็เอาน้ำใจเขา เราก็ไปให้เขา ไปหมดเที่ยว นั่งรถไปเรื่อยๆ แกไม่ไปทำงาน เวลาแกจะมาของที่เอามาหลายๆ นี่นะถามคณะทุกคณะหมดแล้ว เอาของนี้แจกหมดทุกคณะเลย เราไม่เอา ไม่เอาอะไรเลย เอาบุญละเบา เราว่าอย่างนี้แก..โอ้ย ก้มหน้าน้ำตาพังเลย จากนั้นไม่พบกันอีกเลยจนกระทั่งปานนี้ละ ชื่อพันโทวีระ นี่ละนราธิวาสไปคราวนั้น ไม่ได้เที่ยวนู่นเที่ยวนี้นะ เพียงแต่รถพาไปเฉยๆ เราไม่ได้ไปตามอัยยาศัยของเรา

ของมามากก็แจกทุกคณะครบหมดเลย เราไม่เอาอะไร ก็เราไปเอาน้ำใจเขานิมนต์ไปต่างหาก เราไม่ได้ไปหวังรำหวังรวยอะไร อยู่ที่ไหนก็ได้กินเต็มปากเต็มท้อง เราไม่เคยสนใจกับรายได้รายรวยละ ทำประโยชน์ให้โลกไปอย่างนั้น จากนั้นกลับมาแล้วไม่ได้ไปอีกเลยจนกระทั่งปานนี้ มากี่ดูว่าขึ้นเครื่องบินปัตตานีมาเลย

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
และเครือข่ายทั่วประเทศ